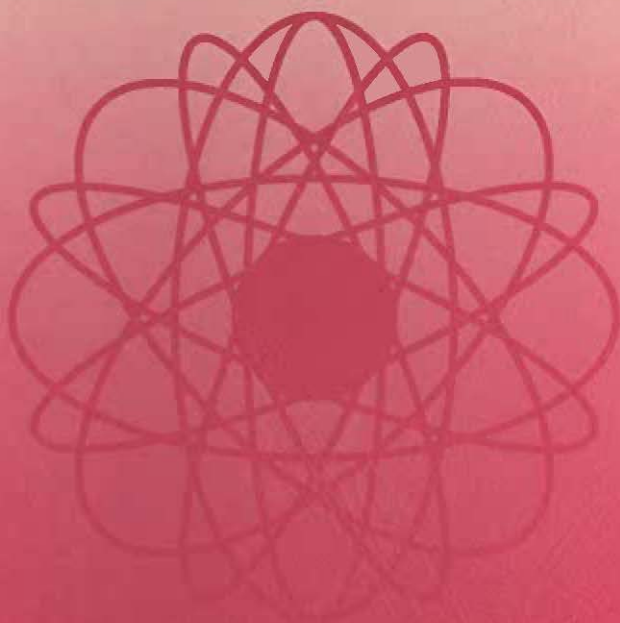

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Fylakra
personeelsblad rond de Utrechtse fysica

FYLAKRA

nr 278

FYLAKRA wordt uitgegeven voor de vakgroepen en afdelingen van de faculteit Natuur- en Sterrenkunde van de Universiteit Utrecht

40-ste jaargang, nummer 5

21 oktober 1996

Oplage: 625

COLOFON

redactie:

Rudi Borkus (ION)

Gijs van Ginkel (MBF, *hoofredacteur*)

Jo de Haan (REPRO)

Evert Landré (STK, *eindredactie & vormgeving*)

Frans van Lunteren (GGWN/GESCH)

Geert Hooyman

Gerard van der Mark (AGF)

Ada Molkenboer (VOORL)

Arjen Vredenberg (AGF)

Els Wolfs (BUR)

vacature

portretfoto's: Johan van der Linden

reproductie: Jo de Haan en Frans Choufoer van de drukkerij Natuur- en Sterrenkunde, Budapestlaan 4, tel. 030-2531751

redactieadres: redactie Fylakra, Buys Ballotlaboratorium k. 701, Princetonplein 5, 3584 CC Utrecht

tel. 030-2535214, intern 5214, e-mail: e.landre@fys.ruu.nl

Kopij voor FYLAKRA 1996 nrs 6 en 7 kan worden ingeleverd bij de leden van de redactie of gedeponeerd worden in het postvakje van FYLAKRA op kamer 152. Sluitingsdatum: voor nummer 6 vrijdag 1 november 1996 en voor nummer 7 vrijdag 29 november 1996. Voor de wijze waarop kopij voor FYLAKRA kan worden aangeleverd neme men contact op met de eindredacteur

INHOUD**jaargang 40, nummer 5**

Geachte Lezer(es)	2
Een Pilotproject	3
Theo Jansen in de VUT	6
Nieuwe OIO bij Fysica van de Mens	8
Andries Meijerink hoogleraar	10
Nieuwe AIO bij GGWN/Gesch: Barbara Allart	12
Susan te Pas: rots in de branding	14
Programma Natuurkundig Gezelschap te Utrecht	17
Bij het afscheid van Wim Aarnink	18
Julius Instituut geopend	22
Bij de opening van het Julius Instituut	26
Spelletjesmiddag Fylakon	32
Adri Michielsen wisselt van stoel	34
Wilfried is weg!	36
Kindersinterklaas	39

GEACHTE LEZER(ES)

Deze FYLAKRA verschijnt op een historisch moment: de MUB is door de Tweede Kamer, de universiteiten krijgen een nieuwe bestuursstructuur. We zullen worden geleid door sterke mannen, die achteraf direct aanspreekbaar zullen zijn op hun ferme beslissingen. Afgelopen is het met de kommer en kwel bij de in potentie hoogwaardige kennisinstellingen. Vanaf nu gaat alles beter. Ton van Raan hoeft geen stukjes meer te schrijven in *NRC Handelsblad* over de universitaire verlammingen en misere door de vermaledijde democratie. Dat is allemaal verleden tijd. Eindelijk kunnen we rustig gaan slapen, want voortaan is het pure topkwaliteit wat de klok slaat. We hebben overwogen om met onmiddellijke ingang FYLAKRA in kleur uit te brengen, maar dat zou toch nog te zwaar op de facultaire gelden hebben gedrukt.

Bij het bekijken van de inhoud van deze (en de direct hierna volgende) FYLAKRA, blijkt dat het facultaire leven in alle bruisende hevigheid doorgaat, MUB of geen MUB. Markante mensen gaan weg, zoals Adri Michielsen, Theo Jansen, Wim Aarnink en Wilfried van Sark, er zijn promoties en tussendoor hebben wij ons kunnen verpozen tijdens de Fylakon-spelletjes middag. De FYLAKRA-redactie had weer eens een primeur: onmiddellijk na zijn benoeming hebben we Andries Meijerink de hoogleraarstoga om de schouders gedrapeerd en de bijpassende baret op het hoofd gedrukt. Ten bewijze daarvan is een foto van dat historisch moment opgenomen. Historisch was ook de formele opening van het facultaire onderwijsinstituut, het Julius Instituut, met een symposium, dat er mocht zijn. De FYLAKRA-redactie was erbij en doet verbaal en met beelden verslag.

Al het blad is nog lang niet gevallen, dus de maan schijnt niet door de bomen. Toch bereiden we ons al voor op het Kindersinterklaasfeest. U kunt dat allemaal lezen in dit nummer. In verband met de ruime hoeveelheid kopij zult u snel hierna opnieuw een FYLAKRA-nummer in uw postvak krijgen. Uw hart mag dus vol verwachting kloppen. Wij wensen u veel leesplezier.

Gijs van Ginkel, hoofdredacteur.

EEN PILOTPROJECT: electronische tijdschriften op de werkplek

Er verschijnen steeds meer elektronische tijdschriften of elektronische versies van reeds bestaande tijdschriften. Een aantal daarvan - met name die van het Institute of Physics - zijn nu al toegankelijk via de webpagina van de bibliotheek (<http://www.fys.ruu.nl/~wwwbib/>). En begin volgend jaar wordt dit aantal uitgebreid met acht titels van het American Institute of Physics. Daarmee zal ongeveer 20% van de tijdschriftartikelen in de BBL-bibliotheek ook elektronisch beschikbaar zijn.

Dat is natuurlijk nog onvoldoende om het voor u aantrekkelijk te maken. Maar er zijn ook andere belemmeringen:

Met name transmissiesnelheid en bandbreedte (vooral met Engeland) laten te wensen over. Daarnaast vergemakkelijken user-identificatie en password het gebruik niet. Overigens: hoe u toegang krijgt tot een online editie (username, password) kunt u vinden in de 'Help'-informatie, die voor ieder tijdschrift in het overzicht van 'ELECTRONIC JOURNALS' wordt gegeven.

Met het beschikbaar stellen van elektronische tijdschriften zijn bovendien hogere kosten gemoeid: vaak een suppletie op de abonnementskosten. Maar vooral de arbeidskosten om deze tijdschriften snel en toegankelijk op de werkplek beschikbaar te stellen, want elke uitgever heeft zo weer zijn eigen aanpak. Vanwege deze kosten en het verbeteren van de toegang is het gewenst de facultaire prioriteitsvolgorde te kennen bij het aanbieden van elektronische tijdschriften op de werkplek. Die volgorde kan de bibliotheek alleen met uw medewerking en dan nog slechts bij benadering vaststellen. In de komende maanden probeert de bibliotheek als volgt meer zicht op die prioriteitsvolgorde te krijgen:

a - Gedurende de maanden oktober en november en in februari en maart van het volgende jaar zal bij de fotokopieermachine in de bibliotheek een lijst liggen met de tijdschrifttitels van de 125 kernabonnementen. U wordt verzocht om op die lijsten voor de artikelen die u kopieert, bij de betreffende tijdschrifttitel het jaar van

<http://www.fys.ruu.nl/~wwwbib/>

uitgave en het aantal gekopieerde artikelen uit dat jaar op te schrijven.

b - In de rode map op de balie bent u gewend om de tijdschriften te noteren die u even meeneemt om elders te kopiëren. Ook deze tijdschriften zullen in bovengenoemde maanden geturfd worden.

c - Omdat het gebruik van de tijdschriften niet beperkt blijft tot kopiëren zal waarschijnlijk in februari en maart 1997 steekproefsgewijs de tijdschriftlezers in de bibliotheek gevraagd worden welke tijdschriften ze tijdens hun bibliotheekbezoek hebben ingezien.

Natuurlijk leest en kopieert u ook uit andere tijdschriften. Maar een lijst met ruim 650 titels is niet zo eenvoudig te gebruiken in de bovengeschetste procedure. Vandaar de beperking tot de facultai meest relevante abonnementen: de kerntijdschriften.

Suggesties om bovengeschetste procedure te verbeteren zijn van harte welkom. Op uw medewerking verwacht ik te kunnen rekenen.

Guus Schippers

(ingezonden mededeling)

NIEUWS VAN DE PERSONEELSVERENIGING FYLAKON

Noteer alvast in uw agenda:

donderdag 12 december a.s.

KLAVERJASTOERNOOI

opgave bij Wim Rakké

THEO JANSEN IN DE VUT

In augustus is Theo Jansen in de VUT gegaan. Een gebeurtenis die voor een groot deel van de medewerkers onopgemerkt is gebleven. Een jarenlang vertrouwd gezicht op het constructiebureau van de werkplaats is hiermee verdwenen.

Theo was nog één van de jongens uit de Bijlhouwerstraat. Daar volgde hij zijn opleiding als instrumentmaker. Een aantal jaren heeft hij daar als zodanig gewerkt. In zijn avonduren ontplooipte hij zich en toen de tijd ervoor rijp was maakte hij de stap naar het constructiebureau. Eerst onder de heer De Jong, daarna onder Bep Schimmel. Theo heeft tal van constructies ontworpen. Veel van zijn hand is bij de diverse vakgroepen terug te zien. Hij leverde een perfect tekeningenpakket af. Nauwkeurigheid en duidelijkheid waren vanzelfsprekende begrippen voor hem. Toen het CAD-tekenen zijn intrrede deed was bij zijn directe collega's een veel gehoorde opmerking: "Zo deed Theo het al jaren". Een aantal jaren geleden kreeg Theo last van een slepende hernia. Hij ondervond daar zoveel last van dat het hem noodzaakte om zijn werk nog maar parttime uit te oefenen.

Voordat zijn rug hem parten ging spelen was hij een van de vaste steunpilaren van het voetbalelftal van de Werkplaats en later van Fysica. Als back kwam je hem drie keer tegen en een vierde keer kwam er niet - daar zorgde Theo wel voor. Vooral de titanenwedstrijden tegen het toenmalige "Buro en Diergeneeskunde" zullen menig een nog levend op hun netvlies kunnen toveren. De gevulde prijzenkast kwam mede tot stand door Theo's technische, tactische en fysieke kwaliteiten.

Op het sociale vlak heeft hij ook zijn stempel op de werkplaats gedrukt. Theo was mede-oprichter van de "kadopot". Het met de pet rondgaan en inzamelen voor kadootjes vond hij maar niets. Daar moest wat voor opgezet worden, met het gevolg dat de kadopot nu nog steeds een niet weg te denken begrip is bij iedere IGF-medewerker.

Theo heeft gekozen voor een rustig vertrek. Een delegatie uit de

werkplaats heeft namens al zijn collega's afscheid van hem genomen. Van onze kant wensen we Theo en Lena een fijne tijd toe.

Theo, we hopen dat je gezondheid zodanig blijft, dat je nog lang van je hobby's, videofilm en foto's, kan genieten en dat ze jou en Lena nog menige keer in Wallis mogen zien. Theo, bedankt!

Gerard van der Mark

Hieronder volgt een brief van Theo en Lena Jansen:

Maarssen, 21 juli 1996

Beste medewerkers fysica,

Daar ik op 1 augustus a.s. met vervroegd pensioen ga, wil ik bij dezen een ieder hartelijk bedanken voor de samenwerking en collegialiteit, die ik de afgelopen 40 jaar genoten heb.

Door mijn ziekte ben ik niet in staat persoonlijk afscheid van jullie te nemen.

Mijn vrouw en ik wensen jullie een goede gezondheid en veel geluk toe in de toekomst.

Met vriendelijke groet,

Theo en Lena Jansen

NB - er was helaas geen foto van Theo Jansen voorhanden

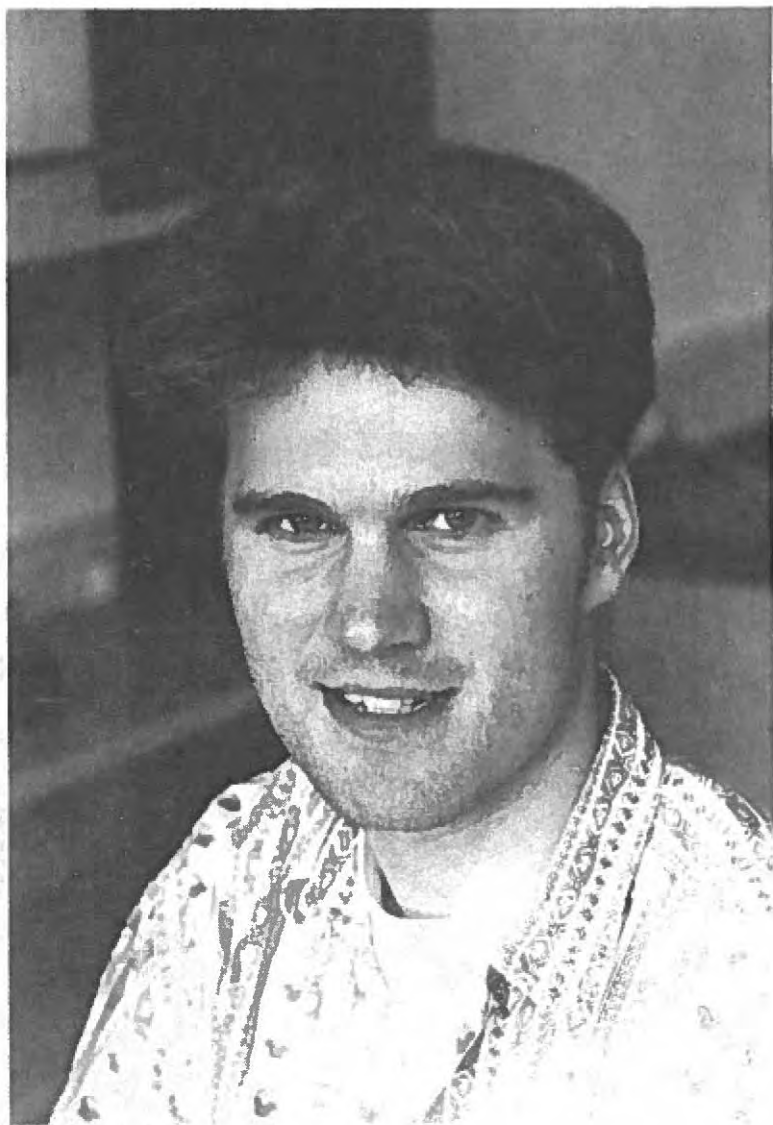
NIEUWE OIO BIJ FYSICA VAN DE MENS

Op 28 augustus mocht Paul Doorschot zijn doctoraal diploma van de Technische Universiteit Eindhoven in ontvangst nemen, en op 2 september (1 september viel op zondag) begon hij al aan zijn carrière als OIO bij de vakgroep Fysica van de Mens. Paul zal zich gaan bezighouden met de menselijke visuele vormwaarneming.

De foutloze visuele waarneming van meetkundige eigenschappen van de omgeving is van levensbelang voor mens en dier. De waarnemer heeft de vrijheid vele verschillende optische structuren te selecteren en met gebruik van generieke of specifieke voorkennis te interpreteren in termen van meetkundige structuur. In zijn project gaat Paul onderzoeken hoe en op welke gronden de menselijke waarnemer optische structuur selecteert, interpreteert en combineert om tot perceptieve oordelen van meetkundige eigenschappen van objecten te komen.

Voor de organisatoren van het volgende Princetonplein Muziek Festival is het nuttig om te weten dat muziek één van zijn grote hobby's is: hij is actief als gitarist en songwriter bij de bands *Next Monday* en *Fizzgig!* Paul zal te vinden zijn op kamer BBL 367.

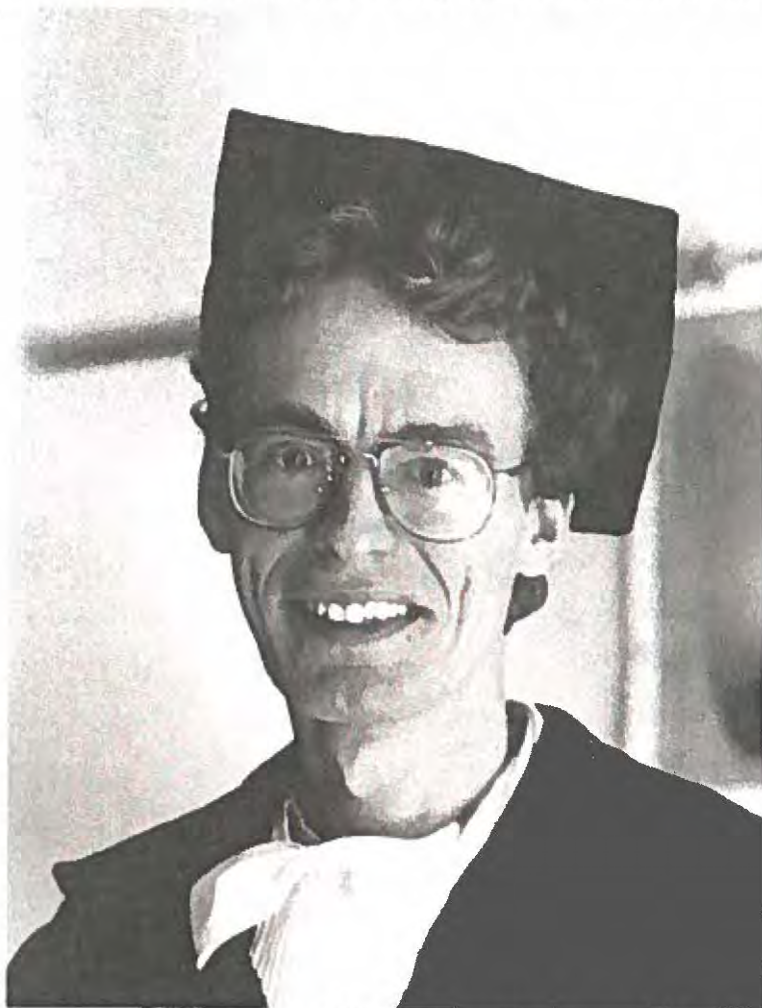
Astrid Kappers

PAUL DOORSCHOT

ANDRIES MEIJERINK HOOGLERAAR

Per 1 september 1996 is **Andries Meijerink** benoemd tot deeltijd-hoogleraar vaste stof chemie in de werkgroep Gecondenseerde Materie.

Prof. Andries Meijerink door FYLAKRA-hoofdredacteur Gijs van Ginkel in zijn gloednieuwe toga gehesen en gefotografeerd

Opnieuw een hoogtepunt in de loopbaan van deze medewerker van het Debye Instituut. Nog onlangs ontving hij de aanmoedigingsprijs van de Koninklijke/Shell voor de mooie resultaten van zijn werk. Welnu, de aanmoediging resulteert in korte tijd tot verder succes.

In feite vervolgt Andries het werk van zijn voorganger George Blasse, maar met een duidelijk eigen accent. De aandacht zal deels verlegd worden naar de eigenschappen van nanokristallijne deeltjes, een hot topic zowel binnen het Debye Instituut als wereldwijd. Maar daarnaast worden vroegere onderwerpen voortgezet, zoals luminescerende materialen en electron-fonon wisselwerking. Het onderzoek wordt ondersteund door SON en STW, terwijl de hoogleraarsplaats met een omringing voor een aantal jaren betaald wordt door Philips Lighting. Een moderne structuur, waarover men nog lang discussieren kan.

Tegelijkertijd begint de jonge hoogleraar met een nieuw college voor de eerstejaars in het kader van een ingrijpende herstructurering van het chemie-curriculum. Samen met de hoogleraar theoretische chemie geeft hij een college Quantumchemie, waarin quantumtheorie en spectroscopie verweven worden.

Er zal van de nieuwweling dus veel gevraagd worden. En dat terwijl hij ook nog zijn huis restaureert (een bij Gecondenseerde Materie niet ongebruikelijke situatie). Zijn werkkraft is een ieder in zijn omgeving bekend. Hetzelfde kan gezegd worden van zijn vriendelijkheid en welwillendheid. Hopelijk zal dat niet anders worden onder de vele aanslagen die op hem gedaan worden.

Namens de werkgroep Gecondenseerde Materie wil ik Andries veel sterkte en wijsheid toewensen in zijn nieuwe functie. De voldoening komt dan vanzelf. Ik hoop van afstand nog vele goede dingen te zien. Eerlijk gezegd, wat kan men anders van Andries verwachten? Andries en Jannalyn, het ga jullie zeer goed, thuis en aan het Princetonplein.

George Blasse

BARBARA ALLART
nieuwe aio bij GGWN/Geschiedenis

Sinds 1 september van dit jaar is de geschiedenissectie van de vakgroep GGWN verrijkt met een nieuwe AIO: **Barbara Allart** (*hierboven op een door haar vader gemaakte foto*). Haar onderzoek zal zich richten op de beschrijving en analyse van de veranderende opvattingen over de wetenschap en over de maatschappelijke betekenis van natuurwetenschappelijk onderzoek in Nederland in de periode 1840-1920. Deze studie sluit nauw aan bij een binnen de sectie bestaand onderzoeksprogramma gericht op de ontwikkeling van de natuurwetenschappen in Nederland tussen 1820 en 1940.

Barbara studeerde in Maastricht Cultuur- en Wetenschapstudies. Al tijdens haar studie gaf zij veelvuldig blijk van wetenschappelijke ambities. Zo heeft zij gedurende zeven maanden historisch onderzoek verricht bij de *Welcome Unit for the History of Medicine* in Cambridge, uitmondend in een doctoraalscriptie op het gebied van de geschiedenis van de fysiologie en in een binnenkort te verschijnen publikatie. Daaropvolgend heeft zij zich bezig gehouden met de ontwikkelingsgeschiedenis van de electrocardiograaf tijdens een onderzoekstage in Amsterdam bij de vakgroep Wetenschaps- en Technogiedynamica (UvA). Tenslotte verrichtte zij tevens literatuuronderzoek bij de wetenschapshistorici in Maastricht. Al deze werkzaamheden belemmerden haar niet haar studie in minder dan vijf jaar te voltooien.

Het moge duidelijk zijn dat het onderhavige project bij Barbara in uitstekende handen is.

Frans van Lunteren

(ingezonden mededeling)

NIEUWS VAN DE PERSONEELSVERENIGING FYLAKON

Om alvast in uw wgenda te noteren:

donderdagmiddag 19 december a.s.

FYLAKON KERSTBORREL

♪ ♪ ♪ ♪ ♪

?????????

SUSAN TE PAS: EEN ROTS IN DE BRANDING!

Op woensdag 5 september j.l. promoveerde Susan te Pas bij de vakgroep Fysica van de Mens. Haar proefschrift was getiteld: "Perception of structure in optical flow fields".

Voordat Susan met haar promotie begon, had ze al heel wat ervaring opgedaan bij de vakgroep Fysica van de Mens. Susan hielp met het opzetten van het tastonderzoek, een onderzoeksgebied waar nog maar weinig over bekend is.

Haar (kort) onderzoek resulteerde meteen in een publicatie. Daarnaast deed Susan bij de vakgroep een afstudeeronderzoek naar de waarneming van structuur in optische stroomvelden. Na haar afstuderen besloot Susan om ook haar promotieonderzoek aan "optical flow fields" te wijden.

Optische stroomvelden kunnen theoretisch ontbonden worden in nulde, eerste, tweede en hogere orde componenten. De eerste orde structuur bevat informatie over, bijvoorbeeld, de stand in de ruimte van objecten en de eigenbeweging van de waarnemer. Voor informatie over de vorm van objecten heb je minimaal tweede orde structuur nodig. Hoewel deze theoretische decompositie een zeer interessante manier aangeeft hoe het menselijk brein de optische stroom zou kunnen gebruiken, is het al jaren de grote vraag of het brein dat ook inderdaad op die manier doet. In haar proefschrift beschrijft Susan een aantal experimenten waarin ze op systematische manier onderzoekt welke informatie uit het optische stroomveld gebruikt wordt door menselijke waarnemers. Er blijkt overduidelijk dat er geen enkele evidentie is dat de decompositie ook daadwerkelijk geïmplementeerd zit in de hersenen. De richtingen van lokale snelheidsvectoren blijken van veel groter belang te zijn voor de menselijke waarneming.

Tijdens haar promotieonderzoek vond Susan niet alleen interessante gegevens over de menselijke waarneming, ze vond ook de ware Jacob (*Sjoerd* geheten). Natuurlijk werkte hij ook bij Fysica van de Mens. Enkele dagen voor haar promotie zijn zij zelfs, geheel als een verrassing, in kleine kring getrouwd. Tegenwoordig gaat Susan dus

als "mevrouw de Vries" door het leven.

Susan was, zoals haar promotor Jan Koenderink zei, de ideale promovendus.

Ook voor haar collega's. Susan stond altijd klaar om anderen te helpen met o.a. mathematica-problemen, gecrashte computers, weigerende printers en veel specifiekere problemen. Susan was altijd een bereidwillig proefpersoon voor collega's, maar o wee, als ze zelf een proefpersoon nodig had. Dan had iedereen het plotseling heel druk. Maar Susan bleef hier altijd heel rustig onder. Zelfs toen het einde van haar promotie in zicht kwam, was Susan de rust zelve. Koffie- en theepauzes werden dan ook zelden overgeslagen.

Tot en met december zal Susan nog op de vakgroep onderzoek blijven doen naar reflectie-eigenschappen van materialen. Daarna hoopt ze zich bezig te gaan houden met menselijke kleurwaarneming en zal ze uiteindelijk de vakgroep verlaten. Gelukkig kunnen wij nog even profiteren van de rust, de vrolijkheid en de handigheid van Susan, kortom: van deze rots in de branding!

Ingrid Vogels

VAN DE EINDREDACTEUR

Zoals de hoofdredacteur al in zijn inleidend artikel schreef is zoveel kopij binnen gekomen (en zal nog binnenkomen) dat de redactie het droeve besluit heeft moeten nemen een dubbelnummer uit te geven, zodat deze FYLAKRA binnen afzienbare tijd door nummer 6 van deze jaargang zal worden gevolgd. Natuurlijk heeft het ons hoofdbreken gekost om te bepalen welke artikelen nu en welk straks zullen verschijnen. Laat niemand ontmoedigd zijn wanneer hij/zij, na noeste arbeid, zijn/haar artikel in dit nummer niet terugvindt.

Evenmin mag men zich laten ontmoedigen door de nieuwe spellingsregels. Bij FYLAKRA mag alles - als het te gortig wordt grijpen we in.

(ingezonden mededeling)

NATUURKUNDIG GEZELSCHAP TE UTRECHT opgericht 1777

P R O G R A M M A 1996 - 1997

Dinsdag, 12 november 1996: **prof.dr.ir. G.J. van Ingen Schenau (Amsterdam)**
**"Over de mechanica van de menselijke
 voortbeweging"**

De snelheid die de mens op eigen kracht tijdens hardlopen, fietsen, zwemmen en schaatsen kan bereiken, hangt nauw samen met het mechanische vermogen dat in de spieren kan worden vrijgemaakt, de vermogensverliezen in het krachtenspel tussen atleet en omgeving (wrijvings- en afzetkrachten) en de mate waarin de atleet energie verbruikt om de eigen lichaamssegmenten te vertragen en te versnellen. Al deze factoren kunnen worden gemodelleerd in vermogensvergelijkingen waarmee voor elke duursport voorspellingen kunnen worden gedaan over de factoren die de prestatie beïnvloeden. Een behandeling van deze vermogenstermen zal duidelijk maken waarom de mens met hulpmiddelen als fiets en schaats aanzienlijk hogere snelheden kan bereiken dan hardlopend en welke nieuwe ontwikkelingen (met als voorbeeld de klapschaats) nog mogelijk worden geacht.

Dinsdag, 17 december 1996: **prof.dr. H.J. Habing (Leiden)**
"Andere sterren hebben ook planeten"

Uit eigen ervaring is ons bekend dat de Zon omringd is door planeten, hun satellieten, kometen, asteroïden en door een dunne schijf van gruis. Sinds zo'n honderdvijftig jaar weten we met zekerheid dat onze Zon een gewone ster is tussen de andere sterren. Dat leidt tot de vraag of die andere sterren dan ook planeten etc. om zich heen hebben? Vele jaren is er naarstig maar vergeefs gezocht (o.a. door onze landgenoot P. van der Kamp), en pas in november 1995 is door een Zwitsers koppel de eerste ster met een planeet ontdekt. Inmiddels heeft een team uit San Francisco er nog een viertal sterren bijgevonden. Deze ontdekking "zat eraan te komen" en nu de eerste schapen over de dam zijn, zullen er hopelijk vele volgen. Dit wordt mogelijk door verbeterde instrumentatie en door het snel kunnen bewerken van zeer grote series van meetgegevens. Bovendien is ons inzicht in hoe het zonnestelsel ontstond sterk toegenomen, waardoor het zoeken van planeten buiten ons Zonnestelsel effectiever kan worden gedaan. Deze lezing zal een verslag geven van wat er gebeurd is en hoe men in de toekomst te werk hoopt te gaan.

(Dit is een gemeenschappelijke vergadering met de Afdeling Utrecht van de Vereniging voor Weer- en Sterrenkunde)

BIJ HET AFSCHEID VAN WIM AARNINK

Een constante factor: Wim Aarnink, die begin september na dertig jaar de faculteit verliet. Prof. Casper Erkelens blikte terug op een tijd waarin veel veranderde, maar waar steeds weer die constante factor er was. Daarna Wims dankwoord. De foto is van Gijs van Ginkel.

Op vrijdag 5 september j.l. nam Wim Aarnink afscheid van de faculteit. Wim is gedurende 30 jaar als systeembeheerder en software-ontwikkelaar bij de vakgroep Fysica van de Mens werkzaam geweest. Voorafgaand aan een geanimeerde en goedbezochte receptie werd Wim door Wim van de Grind, Cor van der Rijst en ondergetekende toegesproken.

Wim van de Grind, nu hoogleraar bij de faculteit Biologie, maar 30 jaar geleden promovendus bij de vakgroep Medische en Fysiologische Fysica, memoreerde wapenfeiten uit het begin van Wim Aarnink's carrière bij de vakgroep. Zo waren beiden betrokken geweest bij de aankoop en ingebruikname van de eerste digitale computer binnen onze faculteit, die bij de vakgroep Medische en Fysiologische Fysica werd geplaatst. Ter ondersteuning van zijn verhaal had Wim van de Grind enkele illustraties van het antieke bakbeest uit zijn archieven opgediept. De vertoning hiervan maakte zichtbaar gevoelens van bewondering en weemoed bij beide Wimmen en andere (oud-)medewerkers los.

Cor van de Rijst, docent bij het Julius Instituut, stond stil bij de onderwijskundige activiteiten en kwaliteiten van Wim. Ondanks het feit dat Wim geen wetenschappelijk medewerker was, heeft hij gedurende enkele jaren een ION-cursus Pascal voor Medisch Biologen verzorgd. Zelfs een oude rot in het vak als Cor had nog iets van Wim's systematische aanpak geleerd. Terecht kreeg Wim veel lof en waardering vanuit de voormalige ION toegezwaaaid.

Als je de verschillende foto's van de vakgroep bekijkt die er in de afgelopen 30 jaar bij diverse gelegenheden zijn genomen dan is te zien dat zo'n vakgroep een dynamisch geheel is. Niet alleen de kleding en de haardracht veranderen aanzienlijk, maar ook is het een

komen en gaan van mensen. Wim is een uitzondering, hem zie je terug op vele foto's. Wim was een constante factor die mede het gezicht van de vakgroep gedurende 30 jaar heeft bepaald.

Een constante factor in meer dan één opzicht: het slaat niet alleen op het feit dat hij al die jaren bijna altijd aanwezig was, maar ook op de wijze waarop hij aanwezig was. Systeembeheerder en software-ontwikkelaar zijn betekende dat hij vooral dienstverlenend bezig was. Deze diensten worden verleend aan mensen met zeer verschillende achtergronden en ervaringen. Hij verleende hulp aan ervaren onderzoekers maar ook aan onzekere studenten en promovendi met vage verzoeken voor computerprogramma's. Soms was alleen maar duidelijk dat ze iets wilden. Dit betekent dat dat een programmeur mee moet kunnen denken, en geduld moet kunnen hebben. Met beide eigenschappen was en is Wim rijkelijk gezegend.

In de loop van de jaren zijn computers in een steeds sneller tempo veranderd. Ook de aard van de werkzaamheden van vakgroep, het type experimenten is sterk veranderd. Vroeger zorgde Wim er vooral voor dat alles marcheerde, dat er gemeten kon worden, geprint, gebackuped, enzovoorts. Dat soort werk heeft hij het langst voor de motoriekgroep uitgevoerd. Maar toen de laatste HP computer verdween kwam het accent meer op het ontwikkelen van analyseprogramma's te liggen. Die laatste HP heeft hij nog aardig als tweedehandsje weten te verkopen. Van dat geld doen we al jaren lang extra dingen binnen de vakgroep. Het laatste geld zal waarschijnlijk opgaan aan een vakgroepsuitje in oktober. Na het vertrek van de HP's heeft Wim zich ingewerkt in een Apollo computersysteem en in een nieuwe programmeertaal C. Dat laatste heeft samen met een promovendus gedaan die hij daarbij flink op weg hebt geholpen. Wim had trouwens toch een voorliefde voor het begeleiden en op weg helpen van beginnende studenten en promovendi. Na de Apollo's is Wim ook op Macs gaan werken, nadat deze computers in rap tempo en in grote getale op de vakgroep werden geïntroduceerd. Kortom, Wim heeft niet alleen veel medewerkers zien komen en gaan, maar ook veel soorten computers.

Alle veranderingen in het vakgebied en in de vakgroep hebben in loop van de tijd Wim steeds meer zorgen gebaard. Hij vroeg zich steeds

meer af, lukt het me nog wel om me in te werken in een nieuw systeem? Kan ik die nieuwe programmeertaal nog wel leren? Het bleek steeds weer te kunnen, maar de weerstand om aan zo'n nieuwe fase te beginnen nam steeds verder toe. Dat heeft Wim uiteindelijk doen besluiten van de zg. SOP-regeling gebruik te maken. Een vermindering van werktijd waarin hij kon testen of hij wel afstand kon nemen van zijn werk waarin hij zolang zoveel hebt geïnvesteerd. Blijkbaar is die test positief uitgevallen, wat uiteindelijk heeft Wim besloten vandaag met de VUT te gaan. Ik weet dat ik namens vele leden en ex-leden van de vakgroep spreek als ik zeg dat we afscheid van een zeer gewaardeerd medewerker nemen. Iemand, die wordt gekenmerkt door zijn rustige stijl en door een grote hulpvaardigheid. Altijd kon men een beroep op hem doen, zelfs al was dat om te scheidsrechteren bij de facultaire sportwedstrijden, of om als keeper het doel schoon te houden. Dat laatste zeg ik met enig voorbehoud omdat hij daar een paar gekneusde vingers aan hebt overgehouden.

We zijn Wim veel dank verschuldigd voor de inzet, hulpvaardigheid en nauwgezetheid waarmee hij zijn werk in al die jaren heeft uitgevoerd.

Namens de vakgroep wens ik Wim en zijn vrouw en kinderen een heel fijne toekomst met veel vrijheid en tijd om samen van alles te ondernemen. Ik hoop dat hij af en toe ook nog eens langs komt, al is het maar om te kijken hoe we het zonder hem kunnen bolwerken.

Casper Erkelens

Na zijn afscheid bezorgde Wim Aarnink onderstaand schrijven op de redactieburelen van FYLAKRA.

Na ruim 30 jaar werkzaam te zijn geweest bij de faculteit Natuur- en Sterrenkunde heb ik op donderdag 5 september afscheid genomen in beperkte kring, nl met de vakgroep *Fysica van de mens*, waar ik de gehele 30 jaar werkzaam was en met het ION, waar ik 6 jaar een onderwijstaak heb vervuld.

Het was een bijzonder geslaagde dag en ik wil de aanwezigen, waaronder menig oud-medewerkers vanaf het begin van mijn aanstelling tot heden aanwezig waren, ook namens mijn vrouw en kinderen nogmaals hartelijk danken voor deze dag, voor hun aanwezigheid, mooie, ontroerende toespraken en fraaie cadeau's. Een dag waarop we met plezier terug zien.

Bij deze wil ik tevens de andere medewerkers van de faculteit, die er toe hebben bijgedragen dat ik 30 aangename jaren heb mogen beleven bij de universiteit, hartelijk danken.

En dank voor de waardebon door de personeelsvereniging Fylakon geschonken.

Met vriendelijke groeten,

Wim Aarnink

JULIUS INSTITUUT GEOPEND

Op vrijdag 6 september j.l. werd het Julius Instituut, dat feitelijk vanaf het begin van dit jaar funktioneerde, officieel geopend. Els Wolfs, lid van de redactie van FYLAKRA en de onderwijsmanager van onze faculteit was erbij en schreef onderstaand verslag. Evert Landré was er ook bij en voegt enige plaatjes en onderschriften toe.

Vrijdagmiddag 6 september jl. is op feestelijke wijze het Julius Instituut, het onderwijsinstituut van onze faculteit geopend met het symposium 'Opleiding in Perspectief'. De aanwezigen kregen een gevarieerd programma voorgeschoteld, waarin ongetwijfeld het verhaal

van prof. Eric Mazur van Harvard (*hierboven*) een hoogtepunt was.

Hij nam met zeer amusante en herkenbare voorbeelden het natuurkunde-onderwijs onder de loep en deed een voorstel tot verbetering daarvan.

"De Philips business is sterk in beweging. Philips research verandert mee naar een toekomst met een belangrijk accent in MultiMedia. Onderzoekers in het Philips Natuurkundig Laboratorium ontmoeten formidabele nieuwe uitdagingen. Kunnen Universiteiten en jong opgeleide onderzoekers nog meer te bieden hebben?" Aldus dr ir M.F.H. Schuurmans, algemeen directeur van Philips Natuurkundig Laboratorium

Zijn verhaal werd na de pauze in de praktisch toegelicht door een aantal studenten, die bovendien lieten zien wat je zoal kunt doen met evaluatie. Verder vertelden collega's, werkzaam bij Philips en de NS

over de fysicus in het bedrijfsleven.

"Wat doet een natuurkundige bij de Nederlandse Spoorwegen, is (mij) geen onbekende vraag. Het grapje En je kon vroeger nog wel zo goed leren hoort daar dan zo'n beetje bij. Ook vragen als Wat is het fysisch gehalte van de bedrijfsactiviteiten van NS? en Ben je nog representatief voor een natuurkundige, enkele jaren na je afstuderen? Een insteek zal zijn: Natuurkundigen bij NS - wat doen ze zoal, bevalt hen dat en bevalt het NS?" zo vroeg dr ir B.M. Geerken van Corporate Development van de Nederlandse spoorwegen zich af

Dit alles werd omlijst door voordrachten die direct betrekking hadden op het nieuwe Instituut: voorzitter Harold de Wijn vertelde over de onderwijsplannen van het Julius Bestuur, dekaan Hans van Himbergen keek naar de ontstaans-geschiedenis en College van Bestuurslid Lietke van Vucht Tijssen, complimenteerde de faculteit met zijn voorlopersrol in deze.

De gehele middag stond, evenals het hele Julius Instituut, onder de bezielende leiding van directeur Frans Habraken.

"Ervaar hoe studenten verschillende onderwijsvormen beleven! In twee colleges zullen we twee onderwerpen met u door nemen: toetsingsvormen en differentië in studiepaden. Of- schoon de ten tonele gevoerde studenten voorzien zijn van alle onderwijskwalificaties zal een degelijke evaluatie niet ach- terwege blijven. Beheersing van de gepresenteerde stof zal in- dividueel getoetst worden door middel van een loodzwaar ten- tamen" - Florian Bekkers en drie andere studenten

Alles bij elkaar hebben we genoten van een afwisselende en inspire- rende middag.

Een goed begin is het halve werk. Als dat eens waar kon zijn. ◼

BIJ DE OPENING VAN HET JULIUS INSTITUUT

Zoals elders te lezen is in deze FYLAKRA werd op 6 september j.l. het Julius Instituut geopend. Ter gelegenheid daarvan kwam een programmaboekje uit dat, naast een uit FYLAKRA overgenomen artikel van Piet Ullersma over Julius en het programma van die middag, een inleiding en een artikel over het instituut bevatte van de hand van de directeur prof. Frans Habraken. De FYLAKRA-redactie vroeg en kreeg van hem toestemming die twee stukken te bewerken voor FYLAKRA. Teksten uit het programma zijn gebruikt in de onderschriften bij de foto's in het verslag van Els Wolfs.

Op 1 januari 1996 is in de Faculteit Natuur- en Sterrenkunde het Julius Instituut van start gegaan. Het Julius Instituut is een onderwijsinstituut, dat als opdracht heeft om het gehele eerste-fase onderwijs van de drie Opleidingen Natuurkunde, Sterrenkunde en Meteorologie & Fysische Oceanografie (MFO) te verzorgen en de kwaliteit daarvan te waarborgen.

Dit symposium diende als officieel startsein voor het Julius Instituut. Het programma reflecteerde de twee aspecten, die met deze opening verbonden waren. De nadruk van het symposium lag op de Opleidingen zelf. Deze werden beschouwd vanuit het perspectief van de docent, de student en de arbeidsmarkt. Afgestudeerde natuurkundigen, sterrenkundigen en MFO'ers komen terecht in uiteenlopende sectoren van de arbeidsmarkt, die lang niet allemaal rechtstreeks te maken hebben met de discipline die de afgestudeerden in hun studie (en eventueel promotieperiode) hebben bewerkt. Vandaar waren er ook twee uiteenlopende bijdragen uit die hoek.

Een tweede onderwerp van het symposium betrof de organisatorische en bestuurlijke aspecten van het Julius Instituut. Van een dergelijk instituut zijn in het Nederlandse Hoger Onderwijs weinig andere voorbeelden bekend. In een aantal korte bijdragen werden deze aspecten voor het voetlicht worden gebracht.

NB - bewerking: Evert Landré

HET JULIUS INSTITUUT

**Onderwijsinstituut van de faculteit Natuur- en Sterrenkunde
Universiteit Utrecht**

Inleiding

Op vele faculteiten aan de Nederlandse (Technische) Universiteiten wordt gediscussieerd over de oprichting van Onderwijsinstituten of Onderwijsscholen die het op zich nemen om gehele Opleidingen of gedeelten daarvan in te richten en uit te voeren. Aan de universiteit Utrecht bij de Faculteit Natuur- en Sterrenkunde is sinds 1 januari 1996 een onderwijsinstituut operationeel: het Julius Instituut.

Hier wordt uiteengezet hoe het Julius Instituut is ingericht en hoe het functioneert.

De Faculteit

De Faculteit Natuur- en Sterrenkunde van de Universiteit Utrecht verzorgt drie Opleidingen: Natuurkunde, Sterrenkunde en Meteorologie & Fysische Oceanografie. Deze opleidingen hebben een groot gemeenschappelijk deel in de eerste twee jaren van de curricula. In de doctoraalfase kennen zij een verdere onderverdeling in verschillende afstudeerrichtingen. De totale instroom van studenten bedraagt ca 100 per jaar. De faculteit behoort daarmee tot de grootste in zijn soort aan de algemene universiteiten.

De faculteit wordt verder bevolkt door ca 100 aio's en oio's, die een vierjarige tweede-fase-opleiding volgen. Deze opleiding en het daarbij behorende onderzoek is ondergebracht in (interfacultaire of interuniversitaire) Onderzoeksinstituten en Onderzoekscholen. Ongeveer 95% van het facultaire onderzoek is momenteel op deze wijze georganiseerd.

Op 21 november 1995 heeft de faculteitsraad besloten om het onderwijsinstituut in te stellen. Het onderwijsinstituut (Julius Instituut) werd gemodelleerd naar analogie van de onderzoeksinstituten.

Het Julius Instituut

Het Julius Instituut heeft als taken de inrichting, uitvoering en evaluatie van het integrale onderwijsprogramma en het serviceonderwijs van de faculteit. Het instituut draagt daarmee jaarlijks de zorg voor meer dan 100 verschillende cursussen, daarbij inbegrepen allerlei practica, waarbij vele cursussen bestaan uit zowel hoor- als werkcolleges. Voor ongeveer 8 buitenfacultaire opleidingen wordt service-onderwijs verzorgd.

Drie sprekers: vlnr prof. Harold de Wijn, CvB-lid mevr. Lieteke van Vucht Tijssen en de directeur van het Julius Instituut prof. Frans Habraken

Alle docenten (hoogleraren, UHD's, UD's, ca 75 personen totaal) van de faculteit werden per 1 januari 1996 voor een deel van hun tijd in het onderwijsinstituut geplaatst, zoals de meesten voor het resterende deel van hun werktijd in een onderzoeksinstituut zijn ondergebracht. Daarmee is vanzelfsprekend de koppeling van wetenschappelijk onderwijs en onderzoek gewaarborgd. Het ondersteunend personeel met een hoofdtaak in het onderwijs werd ook in het Julius Instituut ondergebracht.

Het materiële budget voor het onderwijs wordt jaarlijks via het facultaire begrotingsmechanisme aan het Julius Instituut toegewezen. Het bevat posten als onderhoud en vernieuwing practica, student-assistenten en ontwikkeling nieuw onderwijs.

Op facultair niveau is er voor de drie opleidingen één gemeenschappelijke opleidingscommissie die aan het faculteitsbestuur en en de faculteitsraad in grote lijnen adviseert over het onderwijsprogramma, evaluaties daarvan en wijzigingen daarin.

Het Julius Instituut heeft een bestuur en een directeur. In dit bestuur zijn in ieder geval de onderscheiden opleidingen vertegenwoordigd. Het bestaat nu uit 6 personen, het komt frequent bij elkaar (eenmaal per 3 weken). De directeur woont de bestuursvergaderingen als adviseur bij. Als regel wordt ook de facultaire onderwijsmanager uitgenodigd. Aan de studenteninspraak wordt veel aandacht besteed: het voordien informele studentenoverleg in de faculteit kreeg een erkende status: het SONS (Studentenoverleg Natuur- en Sterrenkunde). Vertegenwoordigers van het SONS hebben regelmatig overleg met de directeur en een student heeft zitting in het bestuur.

De directeur geeft leiding aan een team waarin de functies van onderwijsmanagement, (individuele) begeleiding van studenten en de voorlichting zijn samengebracht. Dit team werkt in nauw overleg met de studieadviseurs voor de verschillende opleidingen en afstudeerrichtingen. Deze laatsten zijn overigens gewoon docenten in de faculteit, die het studieadviseurswerk tijdelijk als aparte taak hebben.

De directeur stelt jaarlijks een conceptvoorstel op voor het onderwijsprogramma voor de drie opleidingen. Dit conceptvoorstel wordt, eventueel na raadpleging van vakgroepen, door het instituutbestuur vastgesteld en vervolgens aan het faculteitsbestuur aangeboden. Deze vraagt advies aan de gemeenschappelijke opleidingscommissie en laat het onderwijsprogramma bekrachtigen in de faculteitsraad. De uitvoering en evaluatie van dit programma is in zijn geheel aan het Julius Instituut opgedragen.

In het gekozen model voor het onderwijsinstituut is er geen sprake van een éénhoofdige leiding: in het Julius Instituut speelt het bestuur een belangrijke rol. Het dient borg te staan voor voldoende draagvlak voor het uitvoeren van het onderwijs en van vernieuwingen daarvan. Samen met de onderwijsdirecteur als drijvende kracht zorgt het instituutsbestuur ervoor dat ideeën voor groot-schalige innovaties hun weg vinden van het onderwijsveld naar het faculteitsbestuur, opdat zij uiteindelijk door het Julius Instituut in de curricula kunnen worden geïmplementeerd. Het Julius Instituut heeft het mandaat gekregen om kleinschalige innovaties zelf af te handelen.

"...dat ik graag voor geopend verklaar..."

De plaatsing van de facultaire medewerkers in het Julius Instituut is de verantwoordelijkheid van het faculteitsbestuur. Het instituut zelf, met name de directeur, is verantwoordelijk voor de best mogelijke inzet van het beschikbare docerend en ondersteunend personeel. Hij adviseert de decaan en de faculteitsdirecteur over de onderwijskwalificaties van (aankomende) docenten^{*1}. Het huren van docenten en onderwijs-inspanningen uit de onderzoekscholen en vakgroepen via het sturen van budgetten is niet aan de orde. Het is niet nodig, omdat het volstrekt helder is hoeveel tijd docenten aan onderwijs dienen te besteden. Bovendien past het niet in de facultaire cultuur, waarin het belangrijk wordt gevonden, dat alle docenten zich betrokken voelen bij de facultaire opleidingen. Het is een belangrijke taak van de directeur en het bestuur van het Julius Instituut om deze betrokkenheid te mobiliseren en in de praktijk verder gestalte te geven, zodat de meerwaarde daarvan ook daadwerkelijk het onderwijs ten goede komt.

Frans Habraken

*1 - De huidige directeur van het Julius Instituut is diegene die tevens de leerstoel Onderwijs Natuurkunde bezet. In principe is dit een functie die rouleert onder de hoogleraren van de faculteit. De leeropdracht "Onderwijs Natuurkunde" is derhalve een predikaat dat kan worden toegevoegd aan de vakspecifieke leeropdracht voor de periode dat de desbetreffende hoogleraar als directeur van het Julius Instituut is benoemd (door de faculteitsraad)

SPELLETJESMIDDAG FYLAKON

Donderdagmiddag 12 september was uitgekozen als middag waar iedereen die dat wilde zijn energie aan allerlei behendigheidstherapie kon wijden. Het Fylakon-bestuur had die middag vastgelegd om de jaarlijkse spelletjesmiddag te houden. Omdat al ruim van te voren de weersverwachtingen niet al te hoopvol waren om een en ander in de buitenlucht te laten afspelen was gekozen voor een binnenlocatie en wel het "Onderonsje" met omgeving. Om rond half twee was het daar dan ook een gekrioel van jawelste, want iedereen moest op de hoogte gesteld worden van de spelregels. Gelukkig had de toernooi-commissie gekozen voor een uitleg alleen aan de ploegleiders. Na die informatie-ronde kon de strijd losbranden.

Wilfried van Sark houdt de voorraad houten geitenkaasjes vast die Stefania Acco door de poortjes moet gooien (foto: Chris Fafieanie)

Iedere plowg werd via een schema van spel naar spel geleid. De meeste spelletjes waren behendigheidsspelen. Of het nu ging om hengelen, heavyball of de Haagse sjoelbak: behendigheid en geluk leverden punten op. Alleen het skilopen en de skippybal deed een aanslag op de algemene conditie van de deelnemers. Ondanks dat er geen rechtstreekse confrontatie tussen de ploegen was werd er met

veel fanatisme gestreden. De reacties bij het missen van een ring, schijf of bal waren meestal niet voor herhaling vatbaar. Tijdens "tea time" werden de ploegleiders onderling getest op hun vaardigheden. Deze "minikamp" zou later nog van invloed zijn op de uitslag. De hele middag verliep in een uitstekende sfeer en doordat ieder zijn eigen puntentelling mocht bijhouden was daarover ook geen verschil van mening.

.....socaial afternoon.....

(foto: Chris Fafieanie)

Tijdens het opmaken van de algemene rangschikking bleek dat, volledig volgens de Olympische gedachte, het meedoen belangrijker was dan het winnen. De puntentelling verdween in het "oneindig archief" en de uitslag van de ploegleidersronde was bepalend voor wie winnaar werd. Dus toch nog een probleem, want twee ploegleiders hadden hetzelfde gescoord, waardoor een tweekamp ringwerpen de winnaar aan moest wijzen. De ploeg "Trans I" was de gelukkige.

De middag werd besloten met een goed verzorgde en gezellige barbeque. Naast dit stukje geven ook de foto's een indruk van deze "social afternoon". Fylakon kon terugzien op een zeer geslaagde middag.

Gerard van der Mark

ADRI MICHIELSEN WISSELT VAN STOEL

Sinds 1971 was Adri Michielsen (*hierboven op een foto van de auteur*) in dienst van de FOM en al die jaren tot nu heeft hij gewerkt bij de vakgroep Kernfysica, nu Subatomaire Fysica. In het kader van de inkrimping van het FOM-personeel bij de faculteit kwam ook zijn positie onder vuur en dat heeft er uiteindelijk toe geleid, dat hij als

FOM-medewerker zal worden overgeplaatst naar de vakgroep Gecondenseerde Materie van de Katholieke Universiteit Nijmegen. Daar zal hij zich nog vijf jaar gaan bezighouden met lithografische technieken aan Ga-As-zonnecellen voor hij met VUT gaat.

Dat maakt hem tot een rechtstreekse concurrent (zo sprak hij breed grijnzend, toen ik hem interviewde in verband met zijn vertrek) van Theo Klinkhamer en Frans Habraken. Met grote vrolijkheid voegt hij daar nog aan toe, dat hij met zijn activiteiten in Nijmegen ongetwijfeld het zonnecel-onderzoek van de Utrechtse vakgroep Grenslaagfysica overbodig zal maken. Hoewel wij veel vertrouwen hebben in de capaciteiten van Adri, zijn we er volstrekt zeker van, dat hij zelfs geen deukje zal kunnen maken in de status van de Utrechtse Grenslaagfysica. Dat is tenslotte een groep van wereldniveau, niet waar.

Namens de redactie heb ik Adri vergiffenis geschonken voor zijn overmoed. Adri, dank voor al je inspanningen de afgelopen 25 jaar in Utrecht. We wensen je veel goeds en een volstrekt gebrek aan succes met je snode plannen ten aanzien van Utrecht.

Gijs van Ginkel

WILFRIED IS WEG !!

Op 1 oktober j.l. was het zover, een bekend gezicht binnen onze faculteit is verdwenen. Wilfried van Sark heeft een positie als universitair docent geaccepteerd aan de Katholieke Universiteit Nijmegen, en heeft z'n koffers gepakt. Het is op z'n plaats even stil te staan bij het vertrek van "The Wilf".

foto 1: tijdens zijn laatste vergadering als lid van de faculteitsraad zit Wilfried van Sark rechts, met naast hem dr Ruud Schropp, zijn opvolger in de raad

Aan het eind van 1989 kwam Wilfried als vers gepromoveerde doctor (van diezelfde KUN) bij de vakgroep Atoom- en Grenslaagfysica, sectie Grenslaagfysica, in dienst als post-doc. Hij heeft zich daar in korte tijd goed ingewerkt en leerde al snel hoe amorf silicium te deponeren. Hij deed dit met behulp van een ultra hoog vacuum systeem genaamd ASTER. Dit systeem was binnen de vakgroep gedurende

een aantal jaren ontwikkeld en opgebouwd en werkte op dat moment net een paar maanden zo goed als foutloos.

foto 2: Wilfried van Sark (l) en zijn metgezellen poseren als toeristen in Afrika die net een leeuw geschoten hebben bij een pot amorf silicium

Wilfried heeft zich al die jaren bezig gehouden met het bestuderen van de fysische en chemische processen die zich voordoen tijdens de depositie van amorf silicium. Daarbij werd de toepassing van dit materiaal in zonnecellen nooit uit het oog verloren: Wilfried had zich tijdens z'n promotie-onderzoek ook al met zonne-energie beziggehouden. Hij voorzag diverse AIO's en OIO's van de nodige silicium-lagen en was een goede vraagbaak voor alle mogelijke deposities. Hij heeft z'n vertrek perfect gepland: nu de vakgroep midden in de verhuizing zit van alle apparatuur en er toch niet gedeponereerd kan worden, is hij 'em gesmeerd: slim!

The Wilf deed echter niet alleen maar aan wetenschap. Laat ik volstaan met een lijstje van nevenactiviteiten te noemen waarmee hij zich bezig hield: lid van de Faculteitsraad, secretaris van de Dienstcommissie, chemicaliëncommissaris van onze vakgroep, medeorganisator van het jaarlijkse Princetonplein-muziekfestijn, voorlichting geven op het gebied van zonne-energie aan scholieren, koffiezetten, ...

In Nijmegen gaat Wilfried zich bezighouden met het MOCVD-depositie-proces. Daarmee zullen GaN-lagen gemaakt worden. In een later stadium zal hij zich ook gaan bezighouden met ferro-electrische oxides. Natuurlijk zal er ook een deel van de tijd aan het geven van onderwijs besteed worden, iets waar Wilfried in Utrecht nog niet zoveel tijd voor had (gek hè, met al die nevenactiviteiten).

Het is duidelijk dat een zeer gewaardeerd collega en vriend onze vakgroep verlaten heeft en daarbij een gat achtergelaten heeft dat niet eenvoudig op te vullen is. Wilfried, je zult node gemist worden!

Veel succes in Nijmegen!

Hans Meiling.

Kindersinterklaasfeest.

Op 30 november 1996 organiseert de personeelsvereniging FYLAKON (bij deelname van minimaal 20 kinderen) weer een Sinterklaasfeest voor kinderen en kleinkinderen van alle medewerkers bij de Faculteit Natuur- en Sterrenkunde.

Dit feest zal plaatsvinden in het "Onderonsje" in de kelder van de Werkplaats Fysica. Aanvang: 13.30 uur; zaal open: 13.15 uur.

Het feest is voor kinderen in de leeftijd van 3 t/m 7 jaar. Natuurlijk zijn oudere of jongere broertjes of zusjes ook van harte welkom.

Onderstaand aanmeldingsformulier moet zo spoedig mogelijk ingeleverd zijn bij: Chris Fafieanie, Postkamer BBL of bij Personeelszaken, kamer 162 BBL.

-----hierlangs afknippen-----

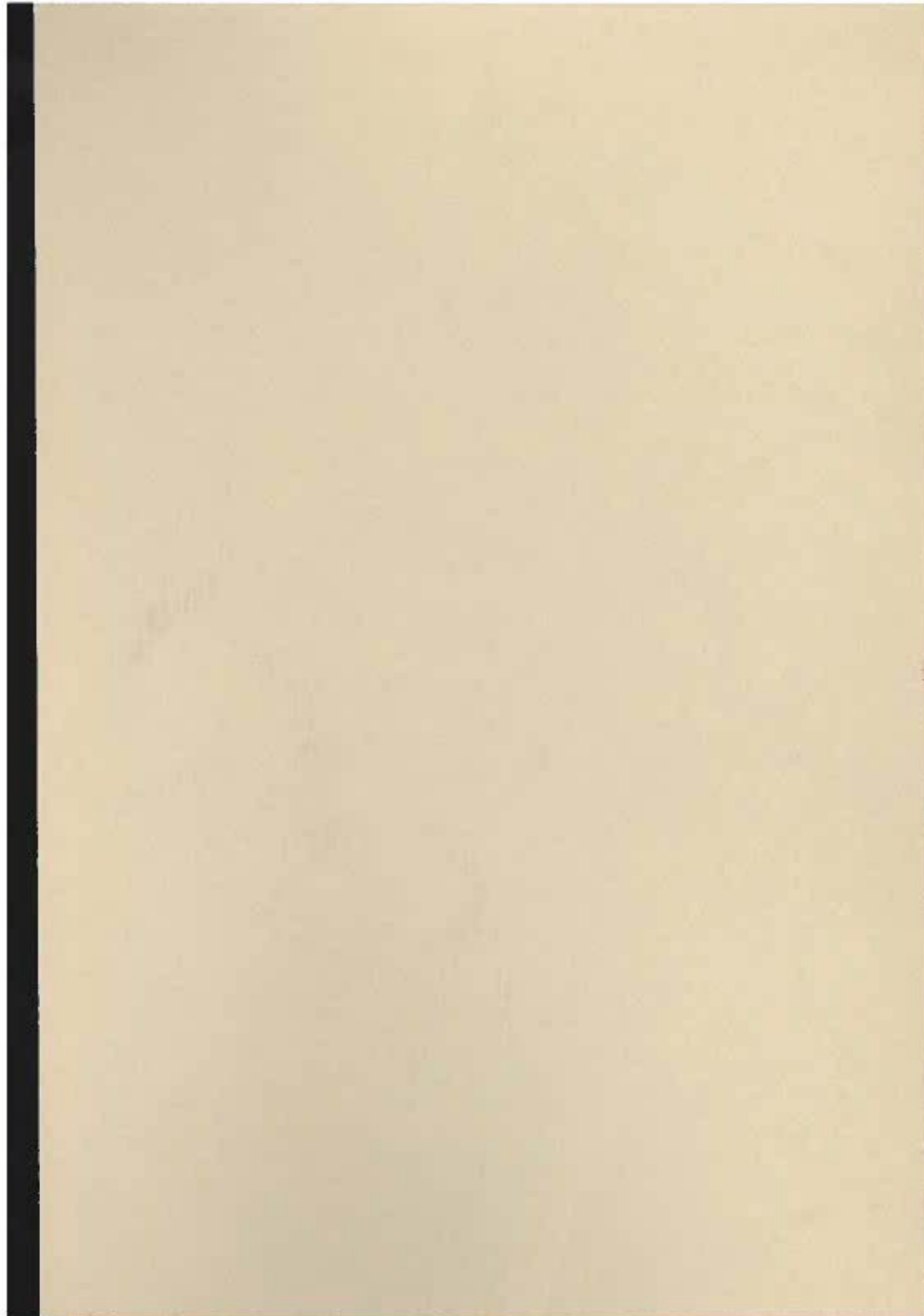
KINDERSINTERKLAASFEEST OP 30 NOVEMBER 1996

- Achternaam en roepnaam:.....
- leeftijd:.....
- meisje of jongen:.....
- hobby's:.....
- tel nr. werk vader/moeder:.....
- voorkeur voor soort cadeau:.....
- lid van Fylakon: Ja / Nee

LEDEN: f.10,- per kind / NIET LEDEN: f.25,- per kind

DIT FORMULIER ZO SPOEDIG MOGELIJK INLEVEREN
HET FEEST GAAT ALLEEN DOOR BIJ VOLDOENDE DEELNAME

Faculteit Natuur- en Sterrenkunde

Princetonplein 5
3584 CC Utrecht

Universiteit Utrecht